

mpc
METODICKO-PEDAGOGICKÉ CENTRUM

Moderné vzdelávanie pre vedomostnú spoločnosť / Projekt je spolufinancovaný zo zdrojov EÚ

Kód ITMS: 26130130051

číslo zmluvy: OPV/24/2011

Metodicko – pedagogické centrum

Národný projekt

**VZDELÁVANÍM PEDAGOGICKÝCH ZAMESTNANCOV
K INKLÚZII MARGINALIZOVANÝCH RÓMSKYCH KOMUNÍT**

Jana Smolková

Dramatizácia v predstavení
(zbierka divadelných predstavení k Mikulášovi a Vianociam)
2.časť

Vydavateľ: Metodicko-pedagogické centrum,
Ševčenkova 11, 850 01
Bratislava

Autor UZ: Mgr, Jana Smolková

Kontakt na autora UZ: Základná škola Konštantínova
1751/64, Stropkov,
janasmolkova1@gmail.com

Názov: Dramatizácia v predstavení
(zbierka divadelných predstavení
k Mikulášovi a Vianociam) 2.časť

Rok vytvorenia: 2014

**Oponentský posudok
vypracoval:** Mgr, Alena Vargová

ISBN 978-80-565-0945-6

Tento učebný zdroj bol vytvorený z prostriedkov projektu Vzdelávaním pedagogických zamestnancov k inklúzii marginalizovaných rómskych komunit. Projekt je spolufinancovaný zo zdrojov Európskej únie.

Text neprešiel štylistickou ani grafickou úpravou.

Úvod

Tieto učebné zdroje určite poslúžia na inšpiráciu učiteľom, ktorí vedú dramatický krúžok ale aj nanávk programu ku rôznym príležitostiam v škole. Texty sú rôzneho druhu – niektoré potrebujú rozprávača, iné potrebujú nápevy piesní, ale schopný učiteľ si ich ľahko pretvorí do svojej podoby.

V dramatizovaných rozprávkach využívame aj maňušky. Maňuška je najjednoduchšia bábka. Ukazovák je hrdlom maňušky, palec a prostredný prst ručičkami. Aby nebolo vidieť ruku vodiča bábky, maňuška má predĺžený oblek, najlepšie až po lakeť vodiča. Ak škola nemá hotové javisko, môže ho dočasne nahradiť tak, že sa cez otvorené dvere priečne upevní tyč alebo doska s dekoratívnou látkou. Maňušky hrajú svoje úlohy nad tyčou. V prírode zavesíme prikrývku medzi stromy. Dramatizáciu môže hrať aj živí herci. Nacvičenie týchto hier si vyžaduje vytrvalosť a správny pedagogicko-režijný postup. Učiteľka je často v jednej osobe dramaturgom, režisérom, výtvarníkom ...

V týchto učebných zdrojoch nájde učiteľ dramatickej výchovy v prvej časti materiál na dramatizáciu rozprávky, v druhej časti je materiál k Mikulášovi a Vianociam a tretia časť obsahuje materiál ku Dňu matiek. Každá scénka má v závere pár úloh na porozumenie textu.

Verím, že to čo tu učitelia nájdu, im uľahčí vyučovanie dramatickej výchovy.

Zoznam scénok k Mikulášovi a Vianociam:

1. Anjelic
2. Rukavička
3. Stromček v mestskom sade
4. Jezuliatko
5. O prechladnutom snehuliakovi
6. Starček rok
7. V našej maštali
8. Darček menim láska
9. Anjelí hlas
10. Vianočná tržnica
11. Ako sa snehové vločky pripravovali na Vianoce
12. Poďme k jasličkám
13. Vločka Striebroočka
14. Zimná rozprávka

Zdroj obrázkov: internet

Anjeli

Obsadenie: traja rozprávači, anjeli Striebrovlások, Svätý Peter, Mikuláš, deti

Deti sedia na scéne a spievajú.

Pieseň: Už je zima, už je tu, budeme sa kľzať, /:hľad'te, už nám začína potôčik zamrzat'./.

Už je zima, už je tu, sánky dolu z klinka,/: ubehne nám nie jedna veselá hodinka:./.

1.rozprávač:

Vážení rodičia, vážení prítomní! Teraz Vám zahráme scénu o anjelovi Striebrovláskovi, ktorý bol veľkým huncútom. Pretože stváral samé nezbedy, Svätý Peter ho potrestal . Ako? To uvidíte.

Svätý Peter:

Anjeli Striebrovlások! Si lenivý a stváraš iba samú neplechu. Takých anjelov v nebi nepotrebujeme. O chvíľu budú Vianoce. V takýto čas musí každý anjel rozdávať ľuďom radosť .Už nech si na Zemi! Ak vykonáš dobrý skutok, odpustím ti a môžeš sa vrátiť do neba.

2.rozprávač:

Anjeli ostal stáť ako obarený. Napokon odhodlane rozprestrel krídla a spustil sa na Zem. Odrazu sa v tichu noci ozvalo cvendžanie spiežovcov.

Striebrovlások:

To istotne prichádza Mikuláš! (*Mikuláš prichádza so sprievodom piesne :„Roľničky“ . V košíku má darčeky. Po doznení piesne sa Mikuláš prihovori anjelikovi.*)

Mikuláš:

Čo tu robíš, anjeli?

Striebrovlások:

Nesprával som sa v nebi slušne a Svätý Peter ma za trest vyhnal z neba. Teraz musím zlo odčiniť dobrom a urobiť niekomu radosť. Iba potom sa môžem vrátiť naspäť do neba.

Mikuláš:

Už som ozdobil a porozdával ľuďom všetky jedličky, ale možno ťa ešte budem potrebovať. (*Odchádzajú spolu a deti spievajú: „Milujeme Mikuláša“*)

Milujeme Mikuláša, lebo sladké dary znáša. Mikuláš, Mikuláš, bol som dobrý, čo mi dáš? (*Mikuláš medzitým donesie jedličku, ktorá nie je ozdobená.*)

Mikuláš:

Aha, tu je ešte jedna jedlička, ale ja už nemám žiadne ozdoby.

Striebrovlások:

To nevadí, ja mám ozdôb dost'.

(Prichádza k jedličke, odoberá si zo šiat hviezdičky a dáva ich na jedličku. Potom zoberie nožnice, ostrihá si krásne vlásy a ozdobuje nimi jedličku. Pritom spieva)

Strihám si hlavičku, ako makovičku. Heli, heli, helička, ozdobím teba, jedlička.

Mikuláš položí pod stromček darčeky, ktoré má v košíku.

(Deti sa pochyťajú za ruky, spievajú a tancujú akolo stromčeka.)

Deti:

Máme krásny veľký stromček, pod stromčekom zlatý zvonček, cingiling, bom, bom, bom, čo nájdeme pod stromkom? Nájdeme tam pekné hračky, autíčka aj biele mačky, pastelky, lízanky, pre Jankov i Zuzanky. To je krása, to je krása, malý anjel s nami hrá sa. Hejsasa, hopsasa, radosť deťom roztriasa.

Mikuláš:

Veľmi si mi pomohol, anjelik. Svätý Peter isto bude s tebou spokojný.

Anjelik:

Musím už ísť, deň sa kráti. Ale o rok, nájdem si pre vás čas a prídem zase medzi vás.

Deti, Mikuláš: Dovidenia, anjelik. *(Anjelik odchádza a v nebi klope na nebeskú bránu.)*

Svätý Peter:

Čo si to so sebou urobil, Striebrovlások? Ako to vyzeráš? A kam sa podeli hviezdičky z tvojich šiat?

Anjelik:

Ozdobil som nimi vianočný stromček. Deti sa mu veľmi potešili. Smiem sa už vrátiť do neba?

Svätý Peter: Len pod', anjelik. Už sa na teba všetci tešíme.

3. rozprávač:

Striebrovláskov príbeh sa končí. Anjelik sa šťastne vrátil do neba a deti sa potešili darčekom. Čoskoro aj u vás doma zažiarí krásny stromček, zavládne vianočná pohoda, láska a porozumenie. Túto predvianočnú atmosféru zakončíme spevom.

ÚLOHY K TEXTU:

1. Kto potrestal anjelika?

2. Aký dobrý skutok urobil anjelik?

3. Kto rozdával ľuďom darčeky?

Rukavička

Účinkujú: rozprávač, dedko, myška, zajko, líška, žabka, vlk, medveď a 2 deti kulisári.

Rekvizity: veľká papierová rukavica.

Libuša Friedová

- Rozprávač:** Ráno pred vianočným sviatkom, išiel cez les dedko s briadkou.
Chodil takto rok čo rok do mestečka po smrešok.
- Dedko:** *(Vykračuje si cez javisko.)*
Idem, idem, hopsasa, kúpim stromček – jedna krása.
Nech sa doma ligoce na tie naše Vianoce!
(Stráca veľkú rukavicu.)
- Rozprávač:** Kráča dedko po chodníčku zrazu stratil rukavičku.
- Deti:** *(Prinášajú na javisko veľkú rukavičku a postavia sa s ňou do stredu javiska.)*
- Rozprávač:** Bielu ani čerstvý snežik.
Pozor, už k nej ktosi beží!
- Myška:** Aký domček! Kto v ňom býva? Nikto sa mi neozýva. Nast'ahujem sa tam stíška ja, odvážna sivá myška!
- Deti:** *(Nadvihnú rukavičku, myška podlezie dnu, deti ukazujú 1 prst.)*
A už sedí v rukavičke jedna myška na lavičke.
- Rozprávač:** Nato zrazu – skok a skok – kto to skáče cez potok?
- Žabka:** Aha, domček, ohromný je! Kto v ňom býva? Kto v ňom žije?
- Myška:** *(Vystrčí hlavu.)*
Ja, odvážna sivá myška. A ty si kto?
- Žabka:** Nie som dedko ani babka. Ja som žabka Skákajlabka. Samá noha, samá ruka!
- Myška:** Žabka, rýchlo hybaj dnuká!
- Deti:** *(Pustia žabku za rukavičku a ukážu 2 prsty.)*
A už sedia v rukavičke dve zvieratká na lavičke.
- Rozprávač:** Tu si beží malý zajko. Známy zajko Pobehajko.
(Zajko drží kapustový list.)
- Zajac:** Ja som zajko ako nik! Na kapustu odborník. Len čo kapustný list dojem, spravím na vás veľký dojem!
(Vtom zbadá rukavičku.)
Páni! Domček v húšti lesa. Je tam niekto? Ozvite sa!

Myška: Ja, odvážna sivá myška!

Žabka: A ja, žabka Skákajlabka!

Obe spolu: A ty si kto?

Zajko: Predsa váš kamarát zajko, som veselý Pobehajko. Ibaže som stále sám.....

Myška, Žabka: Zajko, hybaj bývať k nám!

Deti: *(Vpustia zajka dnu a ukážu 3 prsty.)*
A už sedia v rukavičke tri zvieratká na lavičke!

Rozprávač: Kto to zatiaľ brúsi v lese a svoj chvostík hrdo nesie?

Líška: Ja, líštička Kmotrička, prefikaná kostička. Som hrdzavá, som aj zlatá.
(Zbadá domček.)
Fíha! Domček! Kde má vráta? Haló, haló! Kto tam býva?

Myška: Ja, odvážna myška sivá!

Žabka: A ja žabka Skákajlabka!

Zajac: Aj ja, zajko Pobehajko!

Spolu: A ty si kto?

Líška: Líška, krásny chvostík mám.....

Myška, žabka, zajac: Líška, hybaj bývať k nám!

Deti: *(Vpustia líšku za rukavičku a ukazujú 4 prsty.)*
A už sedia v rukavičke štyria spolu na lavičke.

Rozprávač: Tu už ktosi o palici kríva, krivká k rukavici.

Vlk: *(Opiera sa o palicu.)*
Ja som vlčík veľmi starý, reuma ma ťažká kvári. Občas neviem, kde som, kto som!
(Narazí do rukavice.)
Do čoho som vrazil nosom? Aha! Domček. Kto tam býva?

Myška: Ja, odvážna myška sivá.

Žabka: A ja, žabka Skákajlabka.

Zajac: A ja, zajko Pobehajko.

Líška: Ja, líštička Kmotrička, prefikaná kostička. A ty si kto?

Vlk: Starý vlčík, ajajájáááj!

Všetci v rukavičke: Hybaj, s nami zostávaj!

Deti: *(Vpustia vlka dnu a ukazujú 5 prstov.)*
A už sedia v rukavičke piati spolu na lavičke.

Rozprávač: Krásne si tam bývajú, pesničky vyspevujú.
(Všetci v rukavičke zaspievajú ľubovoľnú pieseň.)

Rozprávač: A tu zrazu zem sa striasa, kto to mrmle ako basa?

Medveď: To ja, medveď Ťarbalaba, ja som silák, žiadna baba. Kamarátov, tých mám rád, a tiež si chcem zaspievať!
(Chce sa dostať do rukavičky.)

Zvieratká: A ty maco chlpatý, pcháš sa ako najatý.

Rozprávač: No pozrite toho maca, našťastie sa dedko vracia.

Dedko: Tolčí ste sa, moji milí, v rukavičke pomestili.

Zvieratká: Kým si kúpil, dedko, stromček mali sme v nej krásny domček. Aj keď nám bol primalý, radi sme v ňom spievali.
(Na záver si všetci zaspievajú ľubovoľnú pieseň.)

ÚLOHY K TEXTU:

1. Čo stratil dedko?

2. Kto k nemu prišiel ako prvý?

3. Kto k nemu priskočil ako druhý?

4. Kto k nemu pribehol ako tretí?

5. Kto svoj chvostík hrdo niesol?

6. Kto krívkal k rukavici o palici?

7. Ktoré zvieratko prišlo do rukavičky ako posledné?

Stromček v mestskom sade

Účinkujú: Strážca, smriečik, dva vrabce, rozprávač, krmidlo.

- Rozprávač:** Tichučko, tíško padal celé popoludnie sneh. V uliciach sa už stmievalo. A bolo tak tichučko, tíško, až sa tomu začudoval aj malý smriečik v mestskom sade.
- Smriečik:** *(Rozhliada sa.)*
Čo je to? Kde sú dnes deti so sánkami? A prečo sa chlapci neguľujú? Taký krásny, čerstvý sneh napadal! Sypký, hebučký...
(Otočí hlavičku vľavo.)
- Strážca:** *(Prichádza ku smriečiku.)*
- Smriečik:** *(Úctivo sa ukloní.)*
Dobrý večer.
- Strážca:** *(Zohne sa k nemu.)*
Čože chceš maličký?
- Smriečik:** *(Gesto rukami – vetvičkami.)*
Pán strážca, chcel som sa opýtať, kde sú dnes deti. Taký krásny sneh, a kĺzačka je prázdna!
- Strážca:** Čože stromček, ty vari nevieš.....
- Smriečik:** *(Skáče mu do reči, šermuje rúčkami.)*
Čo? Čo, pán strážca?
- Strážca:** *(Pokojne.)*
Ty nevieš, že....
- Smriečik:** *(Nedočkavo.)*
Čo neviem?
- Strážca:** *(Výrazne gestikuluje s rukou.)*
Aby ťa, čo by ťa, dáš mi dohovoriť, č nie?
- Smriečik:** *(Dychtivo.)*
Áno, áno, len mi povedzte, prečo tu tie deti dnes nie sú. Prečo? Prečo? Prečo?
- Strážca:** *(Klepne sa rukou do čela, smeje sa.)*
No, pravda, ja som celkom zabudol, že ťa sem zasadili len na jar. Ty si vlašjšie Vianoce nemôžeš pamätať....
- Smriečik:** *(Čuduje a vrtí hlavou.)*
Vianoce? Čo sú to Vianoce?

Strážca: *(Vysvetľuje.)*
My, ľudia, vravíme Vianociam aj sviatky mieru a lásky.

Smriečik: *(Nechápavo krúti hlavou.)*

Strážca: *(S miernou gestikuláciou vysvetľuje.)*
Na Vianoce ľudia kupujú vianočné stromčeky a odnášajú ich domov.
Doma ich potom ozdobujú cukríkmi, sviečkami reťazami. Deti
dostávajú darčeky a všetci majú dobrú náladu.

Smriečik: A kedy si niekto príde po mňa?

Strážca: Po teba nik nepríde.

Smriečik: Prečo?

Strážca: Nuž – pretože ťa strážim!

Smriečik: A prečo ma strážite?

Strážca: Aby si bol ozdobou nášho mestského parku.

Smriečik: Pre koho?

Strážca: Pre všetky naše deti!

(Prichádzajú deti, spievajú a tancujú so smriečik.)

ÚLOHY K TEXTU:

1. Čomu sa v mestskom sade čudoval malý smriečik?

2. Kto k nemu prišiel?

3. Aký sviatok mali deti?

4. Čo mal ozdobovať smriečik?

5. Kto sa s ním hral?

Jezuliatko

Účinkujú: Anjeli, Anjel 2, Benjamín, Joel, Ábel, Radca 1, Radca 2, Herodes, Gašpar,
Melichár, Baltazár

Pieseň: podľa vlastného výberu

- Anjel 1 :** Gloria, gloria, in excelsis Deo!
Benjamín: Čo to? Kto to?
Anjel 2: Gloria, gloria in excelsis Deo!
Benjamín: Joj, pre Boha vstávajúte, bedlivo počúvajte.
Čo sa deje, veru zle je, o stádo dbajte!
Joel : Pane Bože, čo je hen? Hore som a či to sen?
Jasnosť – krása nebom jasá a padá až sem.
Ábel : Čože vás to chlapani máta? Nenecháte vyspať brata!
Čo to žiari? Bača starý! Pomôž, hore vstávaj!

Pieseň: podľa vlastného výberu

- Ábel:** Veďže pozri tam za hory, celé nebo hádam horí!
Joel: Ovce bľačia na salaši.
Benjamín: Iste ich tam čosi plaší.
Anjeli: Pastieri nebojte sa, otvorili sa nebesá.
Joel: Čo to? Kto to? Čo sa deje? Deti moje veru zle je.
Zachráňte sa dokiaľ je čas, ja tu už dokonám za vás.
Ábel: My nejdeme bez teba, strelal by nás Pán Boh z neba.
Nieže, otec náš neklesni, nezanechávaj nás tu v tiesni.
Benjamín: My ťa vidíš všetci radi. Aj ovečky, odrast mladý.

Pieseň: podľa vlastného výberu

- Ábel:** Bratia, čo nám viacej treba, volal na nás anjel z neba.
Že sa Kristus narodil, aby svet oslobodil.
Benjamín: Ja mu vezmem syra hrudu, nech tam všetci radi budú.
Ábel : Ja zaz trochu žinčičky, položím pred jasličky.
Joel : Počkajte že chvíľu na mňa zoberiem mu toto jahňa.

Pieseň: podľa vlastného výberu

- Ábel :** Vitaj sveta, Spasiteľ, milý náš Vykupiteľ.
V stajni našej vzácny hosť, prijmiže nás na milosť.
Joel: Hľa baránok nevinný, prišiel zotrieť naše viny.
Proroctvá sa splnili, zdrav buď Ježiško milý.

Benjamín: Vitaj, dobrý pastier náš, z neba si k nám zostúpil,
Bys nás hriešnych vykúpil.

Pieseň: podľa vlastného výberu

Radca 1 : Už si počul tie divné správy, čo rozrušil národ náš?
Každý si potajme vraví, že príde z neba Mesiáš.
Izraelu vládnuť bude a po spravodlivom súde
zvrhnutý bude Herodes, až ma chytá hrôza, des.

Radca 2 : Začul som ja také chýry, vraj sa medzi ľuďmi šíri,
že už nechcú kráľa zlého, krutého a krvavého.

Radca 1 : Psst! Ticho býva zradné.

Radca 2 : Veď by nás ten katom dal.

Radca 1 : Herodes ide! Kráľ!

Herodes: A čo vy tu postávate? O mňa kráľa málo dbáte?
Ľud sa búri. Dozaista. Rebéliu zasa chystá.

Radca 1 : Odpusť verným radcom výsosť, odvráť od nás svoju zlosť.
Akási zmena sa stala, no každý sa bojí kráľa.

Radca 2 : Ľud sa teší...šepká čosi. Dáku tajnosť v srdci nosí.
Jeden prezradí ju druhému a všetci bežia ku Betlemu.

Herodes: Nuž a čo je v Betleheme?

Radcovia spolu: Jasnosť, kráľu my nevieme.

Herodes: Hoj, čo ste vy za radcovia, zrady mňa i vás ulovia!
Jak nezviete, čo sa deje, žalár, smrť sa vám usmeje!

Radca 1 : Jasnosť, kráľu, tvoja vôľa, rozkazom nám povždy bola.
Zaraz k ľudu ideme.

Radca 2 : Povieme ti čo zvieme. *(Radcovia odchádzajú.)*

Herodes : Nevieť čo to za znamenie, dobrého to ver niš nieje.
Nemám miesta, ni pokoja, pobúrená myseľ moja.

Pieseň: podľa vlastného výberu

Radca 1: Jasnosť, kráľu divné veci povrávajú ľudia všetci.

Radca2 : Nežiadaj tú zvedieť pravu, tá obtiaži tvoju hlavu.

Herodes: Ja velím vám, kráľ Herodes, vedieť chcem čo vraví sa dnes.
Medzi ľuďom v mojej zemi, bez obavy povedzte mi!

Radca 1: Och kráľu náš, trón tvoj klesá, lebo národ celý plesa...

Radca2: Vraví, že sa narodil Kráľ, aby ľudu spasenie dal.

Herodes: Dost'! To proti mne je zrada, ktorá ale v pomstu padá.

Radca 1: Milosť kráľu, hnev svoj utíš, čakáme, čo nám poručíš.

Radca 2: Vďačne tebe poslužíme, pobúrencov odstránime.

Prelúdium

Herodes: Kto to kráča k hradu hore? Dáky zástup... Už je v dvore.
Kráľovský to výstroj majú cudzo si však počínajú. (3x *zatlieska*)

Radcovia spolu: K službám sme ti jasnosť Pane, nech sa tvoja vôľa stane.

Herodes: Nechajteže márných rečí, uveďte ich jak sa svedčí.

Gašpar: Kráľu veľký, mocný pane, aká sa nám česť dostane,
že ti môžeme poklonu vzdať, popzdravený buď nastokrát.

Melichar: Prijmi úctu našu vrelú.

Baltazár: A oddanosť našu celú.

Herodes: Vďaka, vďaka, vitajte mi! Čo hľadáte v našej zemi?

Gašpar: Zďaleka sme prišli kráľu sem, v zlaté mesto Jeruzalem,
aby ste nám radu dali, kdeže by sme hľadať mali,
kráľa, kráľov veľikého, teraz pre nás zrodeného.

Herodes: Ja som kráľ, ja Herodes, iného tu nieto dnes.

Baltazár: Mocný kráľu hviezda jasná, doviedla nás sem tak krásna.
Akej nikdy zrieť nebolo, čo sa točí sveta kolo.
To sám Boh nám volí cestu, k narodeniu Pána mestu.

Všetci králi: Spasiteľ sa narodil, aby svet vyslobodil.

Herodes : Počkajteže, spomínam si, počul som ja čosi – kamsi,
že sa medzi ľuďom vraví, že ten nový pán kráľ slávy
narodil sa v Betleheme. Choďte ta a hneď to zvieme,
ak ho ale tam nájdete, i mne o ňom tiež poviete.

Gašpar: Vďačne, vďačne, kráľu moci, čoby sme aj išli v noci, u teba sa
zastavíme.

Melichar a Baltazár: A celú vec odhalíme.

Pieseň: podľa vlastného výberu

Ábel: Gloria aj mi spievajme, anjeli spievajú,
česť a chválu jemu vzdajme, ako oni vzdávajú.

Joel: Jezuliatka premilého, oslavujme Matku,
v nej uctíme tiež i Jeho, spásu našu sladkú.

Benjamín : Matka plná zmilovania, večná Tebe sláva!

Vyžiadať nám požehnanie, Syn Tvoj ho rozdáva.
Gašpar: Tys Kráľ všetkého stvorenia, kdeže je trón zlatý tvoj,
kdeže zlo a kde koruna, brnenie a ostrá zbroj!
Melichar: Akože Ťa, Bože milý, uctiť mám ja, neviem raz.
Toto kadidlo v dar prijmi, ako slávny veľkňaz.
Na oltári hasne zápal, Ty obeť lásky zapáľ!
Baltazár: Aký krásny šťastný pár, matka a Syn Boží.
No ja nesiem smutný dar, myrhu k jasliam zložím.
Srdce tvoje, Matka svätá, meč prebodne – Syna strata.
V krátkom čase ale uzrieš, slávne vstane Pán Ježiš.
Vítaz smrti a Kráľ slávy, Spasiteľ náš preláskavý.
Anjeli : Gloria, gloria, in excelsis Deo!

(Anjeli rozdajú všetkým sviečky, zapália sa a spievame Tichú noc.)

ÚLOHY K TEXTU:

1. Koho budili anjeli?

2. Kam sa mali ponáhľať?

3. Aký bol Herodes?

4. Čo za dary brali pastieri?

5. Kto sa narodil v diaľke?

6. Ako sa volali radcovia?

O prechladnutom snehuliakovi

Účinkujú: snehuliak, lekár, zdravotná sestra, sanitka

Rozprávač:

Snehu sa na krajinu navalilo toľko, že ju takmer nebolo vidno. Deti sa rozbehli a začali robiť snehuliaka. Uhlíkmi sa usmieval na snehovú krásu, mrkvičkovým noštekem veselo vdychoval studený vzduch. Metlové ruky radostne rozpínal nad krajinou. Po týždni sa snehuliak začal potiť.

Snehuliak:

Fíha, čo to so mnou je? Vari som chorý ?

Pre istotu si rýchlo zmeram teplotu. *(Meria, trochu čaká, vytiahne.)* Tridsaťsedem päť, dokonca aj v tieni. Hm, zle to so mnou vyzerá! Ak sa nebudem poriadne liečiť, do rána sa rozpustím! A to veru nechcem. Mne sa to nepáči!

Rozprávač:

Metlou si rýchlo nahrabal do úst sneh a zapil ho ľadovou vodou.

Snehuliak:

Á, zdá sa že to zaberá! Veru, už je to lepšie!

Rozprávač:

Lenže o chvíľu ho zase niekde pichlo a musel ísť znovu pod snehovú perinu.

Snehuliak:

Nie, nie, ja sa veru takto nevylicím! Hneď zajtra musím ísť k lekárovi. Nech ma dá do poriadku.

(Pritiahne si na seba perinu a zaspí.)

(Scéna sa prerobí na lekársku ordináciu.)

(Do ordinácie klopaním vchádza snehuliak, celý premrznutý, pozdraví sa a lekár ho prezerá.)

Lekár:

Hm, je to s vami zlé, pán Snehuliak....

Ste prechladnutý! Ukážte ešte ústa. *(Snehuliak ledva otvoril ústa.)*

Hm, je to s vami naozaj zlé, hrdlo máte celkom zapálené. Musím Vám predpísať acylpyrín a horúci čaj na potenie. Vlastne čo to trepem. *(Buchne sa do čela.)* Vám musím predpísať iné.

(Roztrhá zlý recept.)

Vy musíte dostávať zmrzlinu. O týždeň sa prídete ukázať. Ale vravím vám, trikrát denne veľkú porciu a večer ešte nanukovú tortu! A v noci, keď bude mrznúť, vyliezť spod snehovej periny! Jasné? *(Sedí a je zmrzlinu.)*

Rozprávač:

Lenže snehuliak sa necítil dobre ani potom, keď dodržiaval rady uja lekára. Rozhodol sa preto, že ho navštívi znovu.

Snehuliak:

Dobrý deň ujo lekár, ja som tu znova, pretože vaša liečba mi nepomáha.

Lekár:

Priateľu, nedá sa nič robiť, musíme sa rozlúčiť. Ja vás nevyliečim, lebo teploty, ktoré sa blížia, vás úplne zničia. Tu je slabá aj lekárska veda. Vy ste totiž zvláštny prípad. Keď je teplo ste prechladnutý a keď je chladno ste zdravý. Dovoľte mi teda aby som sa s vami rozlúčil.

(Podáva mu ruku.)

Lekár :

Sestra zavolajte sanitku!

(Sestra volá sanitku.)

(Prichádza sanitka a odváža snehuliak pred mraziarne.)

Lekár:

Dobrý deň ujo vrátnik, odveďte tohto pacienta, prosím vás, k mraziacemu tunelu.

(Odvádza skoro odpadnutého snehuliaka k tunelu.)

(Ako snehuliak vojde do tunela ožíva, vyskočí a roztancuje sa , hrá hudba, snehuliak tleska metlovými rukami.)

Snehuliak:

Ujo lekár, ujo vrátnik, vy ste najlepší lekári na svete! Takto rýchlo ma vyliečiť!

Juj, či som rád! Ale aby ste nepovedali, že tu leňoším, budem kresliť snehuliačikov a ľadové medvede na všetky mraziarenské výrobky. To preto, aby ste vedeli, že som tu živý, zdravý a výborne zmrznutý! *(Všetci zakývajú.)*

ÚLOHY K TEXTU:

1. Ako zistil snehuliak, že je chorý?

2. Aké lieky predpísal lekár snehuliakovi?

3. Čo pomohlo snehuliakovi vyliečiť sa z choroby?

4. Čo budú kresliť na mrazené výrobky?

Starček Rok

Účinkujú: starček Rok, Jar, Leto, Jeseň, Zima, Anjel, Mária, Jozef, bubeník

- Starček Rok :** Deti – dcéry moje milé, kde ste? Podťeže ku mne!
(*Otec ako vládca sedí v kresle.*)
- Jar, Leto, Jeseň:** Áno, otecko Rok, tu sme. Čo si prosíš? (*Pribehnú na scénu.*)
- Rok:** Sadnite si tuto ku mne – Jar, Leto, Jeseň. A kde je moja posledná dcéra Zima?
- Jeseň:** Ved' vieš, že ešte pracuje!
- Rok:** Á, celkom som zabudol! Samé vidíte, že som starý a moja vláda sa každým dňom blíži ku koncu. Preto chcem počuť o vás, čo ste na svojich cestách zažili. Som zvedavý ako budú na mňa ľudia spomínať. Jar, dcéra moja najstaršia, začni ty!
- Jar:** Áno otec, rada ti poviem a aj vám sestry moje. Tohto roku, ako každý iný, sme so slnkom prebúdzali všetkých zimných spachtošov k životu. To ste ich mali vidieť, keď sa preberali! Radosť pozerat' tie farby a vône, zvuky a spev od výmyslu sveta. Ale v jednom dome sa odohrala skutočne nezvyčajná vec. V malom mestečku – Nazaret bývajú ľudia, ktorých som si veľmi obľúbila. Žijú skromne. Sú srdeční a stále veselí. Títo ľudia majú dcéru menom Mária. A ona? Od malička rada pomáhala a slúžila tým, ktorí potrebovali pomoc. (*Hudba.*)
- Jar:** Mária bola zasnúbená s tesárom Jozefom, mužom podľa mňa spravodlivým a milujúcim. Jedného dňa jej rodičia boli na poli. Mária zostala doma a myslím, že práve prišivala záplaty. V tej chvíli okolie naplnilo nezvyčajné svetlo a zo svetla sa vynorila postava.
- Anjel:** Buď pozdravená Mária, Pán je s tebou! Neboj sa Mária, našla si milosť u Boha. Hľa počneš a porodíš Syna a dáš mu meno Ježiš. Pán mu dá trón Jeho Otca Dávida a bude naveky kraľovať nad rodom Jakubovým.
- Mária:** Som služobnica Pána, nech sa mi stane podľa tvojho slova. (*Hudba.*)
- Rok:** Dcéra moja. Naozaj to bola výnimočná vec. Ďakujem ti, že si nám o tom porozprávala. No teraz si oddýchni a počúvaj, čo nám rozpovie tvoja sestra Leto.

Leto: Áno otec, už sa nemôžem dočkať, lebo aj ja som so záľubou hľadela na túto rodinu. Všetko sa vtedy zelenelo. Ovce sa popásali na šťavnatej tráve, obilie sa vlnilo na poliach, včely usilovne zbierali peľ.
Iba v Jozefovej dielni bolo akosi smutno.

Jozef: Buď blahoslavený Pán môj a Boh môj. Ty ma poznáš, ty vieš o mne všetko. Má Mária, matka budúceho dieťaťa byť mojou manželkou?
Daj mi vedieť aká je tvoja vôľa.

Leto: Jozef zaspal. A tu sa to práve stalo. Vo sne sa mu prihovril anjel.

Anjel: Jozef, neboj sa prijať Máriu za svoju manželku. Porodí Syna a Ty mu dáš meno Ježiš.

Jozef: Nech sa stane vôľa nášho Otca.

Leto: A mali ste to vidieť ako Jozef v ten deň ožil. Zdalo sa mi, že aj ten hoblík si pospevuje.

Rok: Čo sa dialo ďalej?

Leto: Už neviem, lebo nadišiel čas mojej sestry Jesene.

Jeseň: Do Nazareta prišiel kráľov posol s týmto oznamom.

Bubeník: Na známosť sa všetkým dáva mimoriadne dôležitá správa. Náš vznešený cisár Augustus vydal rozkaz sčítať všetok ľud.

Jozef: Mária dnes v meste hlásili cisárovo nariadenie počula si ho?

Mária: Áno Jozef počula.

Jozef: Musíme sa vydať na cestu. Vyrazíme o tri dni.

Mária: Áno Jozef.

Jeseň: Jozef s Máriou sa vybrali na cestu. A bola by som zvedavá ako sa im vodilo, ale v tom čase na kraj sadala už naša sestra zima.

Jar: Ale tá tu ešte stále nie je!

Zima: Otéc! Sestry moje! Rýchlo poďte, narodil sa veľký Kráľ!

Rok: Dcéra moja, sme radi, že ťa vidíme. Počkaj chvíľu, oddýchni si a najprv nám povedz o akom kráľovi to vravíš.

Zima: To bolo tak. Pripravovala som si lúky, záhrady a aj zvieratá na poriadnu zimu. Ľudia putovali z jedného mesta do druhého. Medzi nimi boli i na prvý pohľad celkom obyčajní ľudia – Jozef z Nazareta a jeho manželka Mária. Bolo mi ich veľmi ľúto, lebo nocľah našli iba v maštali. Ale oni? Hoc boli veľmi unavení, neponosovali sa. O polnoci sa rozžiarila

neznáma hviezda a krajom sa niesol anjelský spev. (*Hudba pomaly
stíšuje.*)

ÚLOHY K TEXTU:

1. Ako sa volali dcéry starčeka Roka?

2. Koho spoznala dcéra Jar za svojho panovania?

3. Kto sa prihovoril Jozefovi vo sne?

4. Aký príkaz vydal cisár Augustus?

5. Ktorá sestra prišla posledná a prečo?

6. Akú novinu priniesla Zima?

7. Kam putovali Jozef a Mária?

8. Kde našli nocľah?

9. Kedy sa rozžiarila anjelská hviezda?

10. Čo sa nieslo krajom?

V našej maštali

Účinkujú: zajačik, kravička, ovečka, koník, psík, somárik

Kulisy: škatuľa vyššia ako deti, pokreslená, aby pripomínala maštal', dôležité je okno, krmelec, deti majú na tvárach gumičkou pripevnené masky, pokreslené hlavami zvierat, ktoré znázorňujú.

Pieseň: Pod'me všetci do Betlema

Kravička: Múú, ale som uchodená. Ešte že je už koniec dňa. Som celá dolámaná. Ako si sa mala ty, ovečka?

Ovečka: Veru, aj ja som dnes veľmi unavená. Dnešný deň bol totiž veľmi zvláštny.

Zajačik: Ako to myslíš, ovečka?

Ovečka: Bola som totiž s pastierom na poli a stalo sa tam niečo neobyčajné. Pokojne som sa pásala a zrazu ma oslepilo jasné svetlo.

Kravička: Takto uprostred noci?

Ovečka: Veru áno. Viete si predstaviť, ako ma to prekvapilo! A potom priamo z neba zostúpili akési zvláštne postavy a prihovárali sa pastierom.

Zajačik: Čo za postavy?

Ovečka: Pastieri vraveli, že to boli Boží anjeli. Ale nádherne spievali.

Psík: A čo také, ovečka?

Ovečka: Spievali: Sláva Bohu na výsostiach a na zemi pokoj ľuďom dobrej vôle.

Zajačik: Tomu skutočne nerozumiem.

Ovečka: Ani ja nie.

Kravička: A čo bolo potom?

Ovečka: Všetko zase stíchlo. Pastieri ma priviedli sem a niekam sa ponáhľali.

Psík: Aj ja som si všimol niečo, čo nechápem. Už mnoho nocí žiari na nebi obrovská hviezda.

Kravička: Je tam aj dnes?

Psík: Pod'ťe sa sami pozrieť!

(Všetci sa odchádzajú pozrieť ku oknu na kulise. Na scénu prichádza koník.)

Koník: Ahojte, zvieratká!

Zvieratká: Ahoj, koník!

Koník: Čo robíte pri tom okne?

Kravička: Práve sme zbadali, že na nebi je nová hviezda. Veru, takú som ešte nevidela!

Zvieratká: Ani ja! *(Hovorí jedno cez druhé.)*

Koník: ÁÁ, tak vy ste to ešte nepočuli?

Psík: Čo také?

Koník: Viem, že tá hviezda tam nie je len tak.

Zajačik: A prečo teda?

Koník: To presne neviem, ale dnes prišli do mesta traja cudzinci a vraveli, že tá hviezda im oznámila niečo veľmi dôležité, a tak putovali dlho-dlho za ňou, až prišli sem.

Kravička: A čo také im mohla oznámiť?

Ovečka: A prečo prišli?
(Na scénu prichádza oslík.)

Oslík: Ahojte! Uff! Taký som udýchaný!

Zajačik: A prečo si sa ponáhl'al?

Oslík: Musel som sa ponáhl'ať za vami, lebo vám chcem povedať, čo sa dnes stalo v našej maštaľke.

Zajačik: Je to dobré alebo zlé?

Oslík: Pravdaže dobré! Dnes sa v našej maštali niekto narodil! Som si istý, že neuhádnete kto!

Ovečka: Nová ovečka?

Kravička: Čoby, iste je to teliatko!

Koník: A čo tak žriebätko?

Oslík: Vôbec ste neuhádli. Na vlastné oči som videl, ako sa narodilo ľudské bábätko.

Zvieratká: Čože?

Oslík: Hneď potom prišli pastieri, aby sa mu poklonili.

Ovečka: To budú moji pastieri. Určite sa ponáhl'ali za tým dieťaťom.

Oslík: Áno, ale to nie je všetko! Po nich prišli do našej maštale aj bohatí ľudia z ďalekej krajiny, aby ho obdarovali drahými darmi.

Koník: To musia byť tí, ktorých som videl v meste.

Psík: Určite ich k nemu priviedla tá zvláštna hviezda, ktorú sme videli.

Kravička: Ako to, že za obyčajným dieťaťom prišlo toľko ľudí?

Oslík: Všetci ľudia v maštali hovorili, že to dieťaťko, ktoré dostalo meno Ježiš je dar od Boha! Chcel nám ukázať, ako veľmi nás miluje. Ježiš prišiel na svet preto, aby zachránil všetkých ľudí od hriechu.

Psík: To je úžasné!

Zajačik: Konečne tomu všetkému rozumiem!

Kravička: Takže kvôli tomuto Ježišovi žiarila na nebi nádherná hviezda.

- Koník:** Tak za týmto dieťaťom prišli cudzinci z ďalekej krajiny.
- Ovečka:** Aj ja chcem vidieť toho malého Ježiška! Poďme sa na neho všetci pozrieť!
- Zvieratká:** Poďme!!!
(*Všetci odchádzajú.*)

ÚLOHY K TEXTU:

1. Aké boli zvieratká po celom dni?

2. Kto sa prihováral pastierom?

3. Čo žiarilo v noci na nebi?

4. Kto zo zvieratiek vedel prvý čo oznámila ľuďom hviezda?

5. Kto prišiel zvieratkám povedať čo sa stalo v maštálke?

6. Čo im povedal?

7. Kto všetko sa prišiel dieťaťku pokloniť?

8. Ako sa volalo dieťaťko?

9. Išli sa na neho pozrieť aj zvieratká?

Darček menom láska

Účinkujú: rozprávač1, rozprávač2, Mária, Jozef, Ježiško, Anjel, Pastier1, Pastier2, deti

- Rozprávač 1:** Bola noc modrá, zelená, hviezdami posypaná.
Noc, ktorá dáva znamenia blížiaceho sa rána.
Po ceste išiel pomaly chudučký sivý oslík.
A dvaja tam s ním kráčali ktohovie, kam by došli.
- Rozprávač 2:** Mesiac sa v šere rozpíjal, ten muž sa volal Jozef.
A jeho žena Mária šepkala:
- Mária:** Ach, môj Bože!
Už sa to asi začína, maličké kope v brušku.
A vôkol cudzia krajina, Boh na nás zaslal skúšku.
- Rozprávač 1:** Muž Jozef ženie osliatko, vôkol tma cudzia, ničia.
Mária čaká dieťaťko a nikde pôrodnica.
Pred dvetisíc rokmi, keď sa to celé stalo,
bol náš svet predpotopný, nič také nebývalo.
- Rozprávač 2:** Muž Jozef hľadal prístrešok, na jednom mieste zastal.
Pre nás by to bol asi šok, bola to malá maštaľ.
Volalo sa to Betlehem, na samom konci sveta,
uprostred holých prázdnych stien narodilo sa dieťa.
Plakalo ako bábätko, išlo si strhať pľúca.
Mamička jeho presladká vzala ho do náručia.
- Mária:** „Nože buď tíško – pretíško, aj keď na tvrdom ležíš.“
- Rozprávač 1:** A nazvala ho Ježiško a Jozef riekol „Ježiš“.
V tom priamo prostred oblohy zaznelo vyzváňanie.
Vyskočil Jozef na nohy, pred nimi stojí anjel.
Slávnostným hlasom povedal:
- Anjel:** Toto je Božie dieťa,
toto je všetkých kráľov kráľ a vládca tohto sveta.
- Rozprávač 2:** Aký kráľ, iba králiček, a mnohým sa to nezdá,
no pozri mu do zreničiek, svieti v nich malá hviezda.
- Rozprávač 1:** Pastieri bežia odušu, náhlia sa ozlomkrky.
Zbehli sa všetci, čo tu sú, nemajú prázdne ruky.
(Na scénu prídu pomaly deti s darčekom- hračky.)

- Pastier 1:** To je Boží syn, ktorý nás všetkých spasí.
Teraz nám konečne už s ním nastanú lepšie časy.
- Pastier 2:** A nie je trochu primalý? Iní len musia smiať sa,
že by sa bol v maštali narodil mocný vládca?
- Rozprávač 2:** Keď sa však naňho pozreli, z tvári im zmizli vrásky
a zbadali tí dospelí, že je to kráľ – no lásky.
- Rozprávač 1:** Taký kráľ nemá armády, žoldnierov, ani stráže,
nenávisť láskou nahradí, všetkých mať rád nám káže.
- Rozprávači spolu:** Dospelým to však dôjde až neskoršie ako deťom.
To pre Vás prišiel ten čas, radosť, čo vládne svetom.
Uprostred všetkých darčiekov, ktorými izba praská,
Boh podelil sa s človekom o darček menom láska.
(Odchádzajú za sprievodu hudby.)

ÚLOHY K TEXTU:

1. Ako sa volali muž a žena, ktorí kráčali po ceste?

2. V akom meste sa narodilo ich dieťa?

3. Aké mu rodičia dali meno?

4. Čo povedal rodičom anjel?

5. Kto sa prišiel dieťaťatku pokloniť?

6. Aký darček dal Boh človeku?

Anjelí hlas

Účinkujú: rozprávač, 1.anjel, 2.anjel, 3.anjel, dievčatko, 1.pastier, 2.pastier, 3.pastier, Ondro,
Tadeáš,

Pieseň: K Ježiškovi do Betlema, Tichá noc

Rozprávač: Raz v noci zobudil pastierov anjelský hlas. *(Na scénu prichádzajú anjeli.)*

1. anjel: Vstávajte pastieri, vstávajte hore, prichádzam potešiť vás.

2. anjel: Za mestom v maštali Ježiško malý tej noci prišiel na svet.

3. anjel: Choďte ho privítať! Je to náš Spasiteľ, okrem neho iného niet.

Rozprávač: Pastieri s radosťou vstávali hore. Keď čuli radostnú zvesť nechali salaše, pobrali dary, na cestu dali sa hneď. Ako tak kráčali, zastaví ich malé dievčatko.

Dievčatko: Milí, dobrí pastieri, kam sa tak ponáhľate?

1. pastier: Do Betlema k Ježiškovi, dieťa moje zlaté.

Dievčatko: K Ježiškovi? Nezablúдите na tej ceste sami?

2. pastier: Pán Boh pošle anjelika a ten pôjde s nami.

Dievčatko: Ani vám smutno nebude, keď tma bude všade?

3. pastier: Pán Boh zažal hviezdu zlatú, tá nám svietiť bude.

Dievčatko: A čo každý Ježiškovi ku jasličkám zloží?

1. pastier: Ovečku, aby mal radosť ten malý dar Boží.

Dievčatko: Ach, ja by som tiež rada išla k Ježiškovi, ale kde je ten anjelik, čo mi cestu povie?

2. pastier: Mamička je tvojim anjelom, moje drahé dieťa,
na tú pravú cestu ona povedie ťa.

Dievčatko: A kde je tá hviezdička čo na cestu svieti?

3. pastier: Tatíčková láska ožaruje životie, životom ti svieti.

Dievčatko: A keď šťastne dovedie ma k nemu otec, mať, akýže mám darček Ježiškovi dať?

1. pastier: Daj mu srdce svoje mladé, on sa tešiť z toho bude.

Pastieri spolu: Pod dievčatko ,pod' s nami Ježiška privítať.

Pieseň

Ondro: Pochválený buď Ježiš Kristus strýčko Tadeáš.

Tadeáš: Až naveky bratku Ondro, kam tak ponáhľáš?

Ondro: Do Betlema utekám, narodil sa Kristus Pán.

Tadeáš: A čo nesieš v tom batôžku čo na chrbte máš?

Ondro: Hrudku syra, masla trošku nesiem na salaš. Čo iného priniesť mám, keď sám chudák. Nič nemám. *(Tadeáš a Ondro odídu k jasliam.)*

- 1. pastier:** Vítame Ťa sväté dieťa, nebeský náš Pane, ktorý si sa nám narodil v Betleme na slame.
- 2. pastier:** V chudobe nám pomáhaj, v starosti a biede, ráč nás chrániť od zlého, nech tvoj raj k nám príde.
- 3. pastier:** Ráč od vojny a od moru slovenský ľud chrániť, od nehôd a od úzkostí svoje deti brániť.
- Všetci spolu:** Pred tebou ó, Ježiško na kolená padám, na dar skromný svoje srdce do tvojich rúk vkladám.
- Dievčatko:** Ja..... malička , Jezuliatku šepkám do uška: Ježiško ja Ťa milujem, obrázok ti maľujem. V ňom krásne detské srdiečko, čo žiari láskou s' a slniečko. Maľujem ti ho Na znak toho, lebo Ťa ľúbim veľmi, mnoho, že Ťa mám radšej ako zlato, ty naše Jezuliatko. *(Ukáže obrázok do obecnstva a položí ho k Ježiškovi.)*
(Svetlá zhasnú, zapália sa sviece, všetci účinkujúci spievajú pieseň Tichá noc.)

ÚLOHY K TEXTU:

1. Koho zobudil anjelský hlas?

2. Kto zastavil pastierov na ceste?

3. Aké dary niesli pastieri?

4. Čo niesli Ondro a Tadeáš?

5. Koho išli všetci privítať?

6. Čo prinieslo Ježiškovi dievčatko?

Vianočná tržnica

Účinkujú: predavači - kaprov, ozdôb, sušených hríbov a sliviek, mrkvy, ovocia, kapusty, petržlenu, imela, stromčekov a prskaviek, kupujúce deti

Na vianočnú besiedku patrí aj pravá nálada predvianočného trhoviska. Deti sú predavačmi, dievčatá v sukniach, zásterách, s dozadu uviazanými šatkami, namaľovanými líčkami. Chlapci sú tiež pomalovaní – líčka, fúzy, obočie, majú klobúky, teplé šiltovky. Jeden druh tovaru môže predávať i viacero detí. Pripraviť sa dá z papiera, plastelíny, hrubšieho papiera z krabíc, snehového vločky na záver scény možno urobiť dierkovačom na papier.

VŠETCI:

Letí, letí veľký mrak
a v ňom sedí snehuliak.
Zasneží nám ulicu
aj vianočnú tržnicu.

PREDAVAČ KAPROV:

Čo vidíte, to je kaďa,
v nej sa štyri kapry vadia.
Počujete? Šu, šu, šu,
vadia sa tam odušu.
Hádajú sa ako hlúpi,
že nevedia kto ich kúpi.
Kúpte si tri do vane.
A mne jeden zostane.

PREDAVAČ OZDÔB:

Predávam, predávam jemné dielko.
Čistý vzduch obliaty tenkým skielkom.
Zvoniace zvončeky, guľky páva,
čo krásne sfarbeným krídlom máva.
Kúpte si ihravé moje ozdoby,
každá z nich stromček vám jemne ozdobí.

PREDAVAČ SUŠENÝCH HRÍBOV A SLIVIEK:

Kúpte si sušené hríby!
Pretože nemajú chyby.
Kúpte si sušené slivy,
kto ich zje, nebude krivý.

Nechcete? Preveľká škoda!
Z kapusty bude len voda.

PREDAVAČ MRKVY: Kúpťe mrkvu, nech sa páči!
Snehuliakom na ňufáčik.
Mrk ja! (*Žmurvne.*) Mrk ty! Mrk vy!
Nakúpťe si mrkvy!

PREDAVAČ OVOCIA: Haló! Predám ovocie,
v ktorom je vitamín Cé.
To je ten vitamín známy,
čo kupujú deťom mamy.
Vedia, že sa do Céčka
schoval kúsok slniečka!

PREDAVAČ KAPUSTY: Milý páňko, milá panička!
Kapusta vábi ako pesnička.
Je to zázrak kyslý,
po ktorom to myslí.
Preto z neho ubúda.
Pozrite sa do suda!

PREDAVAČ PETRŽLENU:
Všetci ku mne! Nech sa ľúbi!
Ja predávam slonie zuby.
Figu zuby – to je len
môj báječný petržlen.

PREDAVAČ IMELA: Preliezol som nocou, dňom
osemsto a jeden strom-
lebo sa mi zachcelo
predávať vám imelo.
Imelo, imelo, imeličko
kúpťe si paničky pre šťastičko!

PREDAVAČ STROMČEKOV:

Sem sa, ľudia! Pozrite sa!
Mám tu pre vás kúsok lesa!
K tomu ihličnatú vôňu.
Nepopichajte sa o ňu.
Kúpte stromček – lesnú vilu,
pre vianočnú veľkú chvíľu.

PREDAVAČ PRSKAVIEK:

Na tenkom drôťiku svetlo praská,
jagavé svetielko – Zlatovláska.
Prskavka nikdy nie je mrzká.
Zlatými vláskami – prsk – prská!
Kúpte si deti, na smrečok!
I pre ten šťastný nový rok.

VŠETCI:

Sneh zasypú ulicu,
aj vianočnú tržnicu.
To sa v zime predsa čaká
od každého snehuliaka.

(Deti zasypú divákov papierovými snehovými vločkami.)

ÚLOHY K TEXTU:

1. Kam si ľudia môžu ísť nakúpiť vianočné dobroty?

2. Kam dávame pred Vianocami kapra?

3. Ku čomu prirovnal predávač petržlen?

Ako sa snehové vločky pripravovali na Vianoce

Účinkujú: Janka, Danka, Hanka, deduško Obláčik, pani Zima, vločky, stará mama, stromček,
medvedík, chlapček

Scéna v oblakoch - na zemi sú porozkladané veľké periny, pod nimi sú ukryté snehové vločky
a do tmy hrá vianočná hudba, postupne sa rozsvetuje svetlo

Janka: *(Akoby sa práve prebudila, pretiera si očka.)* Už je čas?

Danka, Anka, Hanka: *(Prekrikujú sa jedna cez druhú.)* Aký čas? Čo za čas? Prečo čas?

Máte čas?

Deduško Obláčik: Áno, moje milé vločky, už je čas. Dost' bolo leňošenia, treba sa dať do práce. O chvíľu je tu pani Zima.

Hanka: Kto je to pani Zima?

Deduško Obláčik: Pani Zima je naša kráľovná. Keď príde ten správny čas, chodí po svete a rozdáva ľuďom, ale najmä deťom radosť.

Danka: Zima – nezima, ale keď nám sa chce ešte spať!

Deduško Obláčik: Len nevymýšľajte. Ved' ste vyspávali celé leto. Teraz si aj ostatní potrebujú trochu oddýchnuť.

Hanka: Ale nám sa nechce pracovať! Počas zimy treba predsa vystrájať, tancovať, lietať, sánkovať sa, guľovať ...*(Hádzje sa perinami s ostatnými vločkami.)*

Deduško Obláčik: Tak už dost'! Myslíte len na seba! Príroda počas celého roka usilovne pracovala. Kvietky rozdávali včielkam medík, stromčeky prinášali úrodu. Teraz musia byť veľmi unavené. A vy, namiesto toho, aby ste ich prikryli bielou perinkou, len sa tu jašíte a vyvádzate. Je mi z vás smutno! *(Odíde.)*

Anka: Ale, deduško Obláčik, počkaj!

Hanka: Je preč!

Janka: Čo teraz budeme robiť?

Danka: Nuž čože, ľahneme si znovu do postielky a budeme spať! *(Zazíva.)*

Anka: To vari nemyslíš vážne. Práve nám deduško Obláčik vysvetlil, ako veľmi nás na zemi potrebujú a ty to chceš všetko nechať len tak?

Danka: A čo ak to nie je pravda? Čo ak si deduško všetko len vymyslel! Boli ste už niekedy na zemi? Nie. Tak ako to môžete vedieť? A že vraj nejaká pani Zima, kto kedy len počul, ved' tá vôbec neexistuje!

Pani Zima: Prečo sa hádate snehové vločky?

Všetky: Pretože....My sme.....

Pani Zima: Idete prvýkrát na zem, však?

Vločky: Áno.

Pani Zima: Určite máte trochu obavy z takej zodpovednej práce, čo na vás dolu na zemi čaká. Prinášať ľuďom radosť, to nieje také jednoduché, ale moje snehové vločky to zatiaľ vždy zvládli. Pretože sa na svoju pácu usilovne pripravovali a robili ju s úsmevom.
(Vločky zostanú zarazene stát' a mlčky pozerajú do zem.)

Anka: Viete, my.....

Danka: *(Skočí jej do reči.)* Pani Zima, prepáčte mi, to ja som bola pyšná a nechcelo sa mi ísť na zem. A kôli mne odišiel deduško Obláčik a určite je teraz veľmi smutný.

Pani Zima: No tak, Danka, neplač, utri si slzičky, lebo sa mi tu ešte od žiaľu roztopíš. Práve si nám všetkým dokázala, že nemyslíš len na seba, ale trápí ťa, ak sú smutní ostatní. A to, že dokážeš myslieť i na druhých, je pri rozdávaní radosti najdôležitejšie.

Deduško Obláčik: *(Zadýchčane.)* Ach, tu ste, pani Zima, všade som vás hľadal.

Pani Zima: Čo sa deje, deduško Obláčik?

Deduško Obláčik: Pozrite sa, myslím, že je už najvyšší čas. *(Deduško Obláčik priniesol veľké okno z kartónu. Pani Zima a vločky sa zhrčia okolo neho a pozerajú cez okno dolu na svet. Na ceste stojí stromček, o jeho kmeň sa opiera medvedík, po ulici kráča chlapček so starou mamou.)*

Chlapček: Stará mama, a kedy už prídu Vianoce?

Stará mama: Neboj sa, Janko, už sú na ceste.

Chlapček: Ale či k nám trafia, keď tu nie je ani stopy snehu.

Stará mama: Nevie, Janko, neviem, tak sa zdá, že v tomto roku budú Vianoce na blate.

Chlapček: Škoda. To budú ale smutné Vianoce. *(Smutne sa pozerajú do neba a krútia hlavou.)*

Stromček: Zima mi, zima mi. Keby aspoň trochu snehu napadalo na moje uzímené ramená. Veru neviem, ako inak prežijem tieto Vianoce.

Medvedík: Aj mňa by veru potešilo zopár snehových vločiek.

- Stromček:** *(Prekvapene.)* Medvedík, a ty tu čo robíš? Nemal si byť náhodou v nore? Ved' medvede predsa cez zimu spia!
- Medvedík:** Aj by spali, keby sa im dalo. Ale bez snehu veru ťažko dobrú noru vystavať a o to ťažšie je v nej vydržať. Všade samá diera, zo všetkých rohov fučí, nanič spánok.
- Stromček:** Ach, keby aspoň zopár snehových vločiek spadlo, hneď by to boli radostnejšie Vianoce. *(Tma. Do ticha hrá vianočná hudba . Prestavba scény. Vločky s pani Zimou a deduškom Obláčikom stoja okolo papierového okna.)*
- Pani Zima:** Máte pravdu, deduško Obláčik, je najvyšší čas. Snehové vločky, ste pripravené? Zapamätajte si, že všetko, čo robíte, musíte robiť s láskou a radosťou. *(Nasleduje spev piesne a tanec snehových vločiek. K tancu sa pridávajú stará mama s chlapčekom , stromček i medvedík.)*
- Danka:** Milí diváci, ak sme vás našim predstavením aspoň trochu rozveselili, veľmi sa z toho tešíme, pretože to znamená, že sa nám podarilo splniť našu úlohu- rozdávať radosť!

ÚLOHY K TEXTU:

1. Kto zobudil snehové vločky?

2. Čo robí pani zima?

3. O čo sa bál malý Janko?

4. Prečo medvedík cez zimu nespál?

5. Napadal nakoniec na krajinu sneh?

Pod'me k jasličkám

Účinkujúci: rozprávač, deti

Pieseň: Čas radosti veselosti, Narodil sa Kristus Pán

Ladislav Fričovský

Všetci: Pod'me k jasličkám.
1. dieťa: Pod'me, dietky milé, uviť kytky pre vienky,
načrieť vody živej, z Pána nášho studienky.
On je lásky prameň, čerstvý, kolotavý,
ktorý z jasličiek nám takto s láskou vraví,
že nám sám chce dávať posilu v živote,
z pádu k sebe dvíhať, zobúdzat' v driemote.

Všetci: Pod'me, dietky milé, uviť kytky pre vienky,
načrieť vody živej z Pána nášho studienky.

Rozprávač: Pod'me teraz v tie slávnostné chvíle, o ktorých nám vraví evanjelista Lukáš:
„V tých dňoch vyšiel rozkaz od cisára Augusta popísať celý svet. Vybral sa
teda aj Jozef so svojou snúbenicou Máriou, do mestečka Betlehema, pretože
bol z rodu Dávidovho.“ A stalo sa, že v dobe, keď celý svet tonul v hriechoch,
pokorné duše čakali na Spasiteľa, ktorý by vykúpil svet. Volali po Ňom.

2. dieťa: Hoci len dieťa som, Pane Ježišu, viem,
že neraz blúdím zlom, Tvoj hlas nepočujem.
Hoci len dieťa som, však i to dobre viem,
že pre mňa prišiel si a k Tebe tiež ísť smiem.

Rozprávač: Tak aj my zo svojich detských srdiečok voláme k Pánu Ježišovi.

3. dieťa: Biely snežik nadol padá ponad lesy,
Teba moje srdce hľadá, Kriste, kde si?
Nebo a zem Teba chváli, sa Ti kloní.
V doline sa rozzvučali k chvále zvony.
Za Tebou ísť, drahý Pane, túžim vrele.
Závejmi sú zasypané cesty biele.
Iba jedna hviezda planie prostred neba.
Pôjdem za ňou odhodlane, nájdem Teba.

Rozprávač: A hviezda, ktorá priviedla pastierikov a mudrcov, zavedie aj všetkých verných
Pánových do Betlehema, do chudobnej maštaľky. Len je otázka, či chceme,
aby nás tam zaviedla? – A my, dietky, chceme?

Všetci: Chceme!

4. dieťa: Nechajte nás kráčať k Pánu Ježišovi,
lebo sme schystaní, na cestu hotoví.
K nemu nás privedie viera naša živá.
Nebráňte nám, dieťkam, on sa na vás díva.

Rozprávač: Lebo ako pre pastierikov, aj pre nás platí radostná zvesť anjelova: „Nebojte sa, veď vám zvestujem veľkú radosť, ktorá bude všetkému ľudu. Lebo narodil sa vám dnes v meste Dávidovom Spasiteľ, ktorý je Kristus Pán.“

Všetci: V tento večer svätý, tichý,
k nebu letia naše vzdychy.
Každý vd'ačne ruky spína,
božieho chce prijať Syna.

Pieseň: Čas radosti veselosti

Rozprávač: A pastierikovia sa poponáhľali, aby neboli medzi poslednými. A prišli ako prví. Našli Máriu a Jozefa i nemluvniatko uložené v jasličkách.

5. dieťa: Lúka mrazom dýcha, hviezda jasne žiari,
nebeská sa pieseň nesie po chotári.
Anjelov zbor plesá, teší sa svet celý,
v Betleheme dieťa Božie uvideli.

6. dieťa: Chválospev Ti spievam, vznášam nad oblaky,
s hviezdami sa zlieva pieseň mojej vd'aky.
Kristus z výšin prišiel zlomiť hriech, striasť hnevy –
Radujte sa všetci, znejte chválospevy!

7. dieťa: Nie v striebre, brokáte, ani v nádhere, v zlate.
Bez tepla, bez perín na svet prišiel Boží Syn.
Len so spevmi anjelskými, v maštaľke uprostred zimy,
spasiteľ náš, by hriech, žiaľ, na seba za všetkých vzal.

Rozprávač: Pastierikovia doniesli Ježiškovi svoje dary. Jeden mliečko, druhý syr a iný zase ovečku. A čo my, deti, donesieme Božiemu dieťatku?

Všetci: Svoju lásku, svoje srdiečka!

8. dieťa: Ježiško maličký, čo ja len Tebe dám,
keď som tiež tak malý, sám ničoho nemám.
Nedám Ti do daru ani zem a nebe,
lež svoje srdiečko podarujem Tebe.

Všetci: Vítame Ťa, Božie dieťa, z duší našich úprimných.
Tebe srdcia naše svietia, zohrej sa Ty, Pane, v nich.
Vojdi k nám, do našich domov, zbožných spevov počuj hlas.
Nech vo svetle krásnych stromov Ty sám si uprostred nás.

Pieseň: Narodil sa Kristus Pán

ÚLOHY K TEXTU:

1. Čo išli dietky uvit'?

2. Na koho čakal celý svet?

3. Čo priviedlo pastierov a múdrcov do maštale?

4. Kto sa tam narodil?

5. Čo priniesli spasiteľovi pastieri?

6. Čo deti dali božiemu dieťaťku?

7. Kam vpustili deti božie dieťa?

8. Kto sa z jeho narodenia radoval?

Vločka striebročka

Účinkujú: 3 vločky, Striebročka

- VLOČKY:** *(Spolu recitujú.)* My sme malé nezbednice, dcéry bielej fujavice, snehu, mrazu, meluzíny, striebrovľasej pani zimy.
Na oblaku v bielom ráne pozdravíme lúky, stráne, stromy, kríky, les i háj. Na cestu nám vetrík, hraj!
Na cestu nám vetrík hraj!
(Niekoľko hudobných akordov na klavíry.)
- VLOČKA 1:** Pozrite len, milú sestričku, my spievame zimnú pesničku a ona si spí a nevie ani, že je všetko biele ako vlani!
(Striebročka spí, ostatné vločky ju budia.)
- VLOČKA 2:** Vstávaj, vstávaj, Striebročka!
- VLOČKA 3:** Predtým kvapka, teraz vločka! Biele vlásky, biele očká!
Z bielych čipiek postieľôčka.
- VLOČKA 1:** Nespi, už je deň! Zažeň tuhý sen!
- STRIEBROOČKA:** *(Prebúda sa, zíva, pretiera si oči.)*
Kto to zvoní v bielom ráne, kto postriebril polia, stráne?
Lúky, lesy, mestá, dediny? Kto dal všetkým biele periny?
- VLOČKA 2:** Ty to nevieš? Predsa vetrík! Obliekol si teplý svetrík a zavolať pani Zimu a jej sestru Meluzínu!
- STRIEBROOČKA:** Prišli obe? Už im bolo clivo, keď sa všetko vôkol premenilo?
- VLOČKA 3:** Prišli veru, mrazom vyštípané, nedočkavo striehli na pozvanie!
Na slovíčko, že kraj v zimnom vánku čaká iba na ich uspávanku.
(Niekoľko hudobných akordov na klavíri.)
- STRIEBROOČKA:** Vari aj ten ako medveď starý v zimnom spánku prespí až do jari?
- VLOČKA 1:** Veru prespí, pod závejmi drieme, oddychuje zrnko v hĺbkach zeme.
Sladko spi si unavené pole, aby bolo na jar zase hore.
Kým však bude z neho pšenička, pod snehom ich hreje pesnička.
(Niekoľko hudobných akordov na klavíri.)
- VLOČKA 2:** Fiú, fiú, zanôtili zarána a v tej piesni bola pieseň schovaná...
- STRIEBROOČKA:** Biely sniežik dali všetkým do vena! Odvtedy som aj ja taká zmenená?
(Váhavo.)
Predtým kvapka, teraz vločka....

Biele vlásky, biele očká...

Z bielych čipiek postieľôčka....

VLOČKA 3: Už nám veríš, Striebroočka? Pod' a cestou takto zaránky
skús uhádnuť naše hádanky!

VLOČKA 1: Hoci mrzne, hoci sneží, stále kamsi beží, beží....

STRIEBROOČKA: Je to traktor? Je to vložka?

VLOČKA 2: Kdeže! Je to bystrá riečka!

VLOČKA 3: Čože sa to porobilo? V lese je dnes pekne, milo.
Všetko biele havran hlási..

STRIEBROOČKA: Prišla zima!

VLOČKA 3: Uhádla si!

VLOČKA 1: Sama, sama, samučká sedí v noci na kľučkách.
Dnu sa nedá privolať.

STRIEBROOČKA: Čo tam sedí? Inovať?

VLOČKA 2: Čo sú to za smelé kvety? Zotriem ich a kvitnú zas.
Popros vložku, pošepne ti.

STRIEBROOČKA: Kto ich kreslí? Vložka?

VLOČKA 2: Mráz!

VLOČKA 3: Zmenil stráne, zmenil polia, cesty, briežky dookola.
Všade počuť ruch a smiech...

STRIEBROOČKA: Čo na ten smiech padá? Sneh!

VLOČKA 1: Kto vie na nich stáť, zjazdí stráň i sad. Kto nie, posmech zlíže.

VLOČKY: *(Spolu.)* Kto sa smeje? Lyže!

VLOČKA 2: Rastie hravo dolu hlavou, bojí sa len tvrdých gúl.
Je to voda premenená...

STRIEBROOČKA: Kto vie na čo?

VLOČKY: *(Spolu.)* Na cencúl!!!

VLOČKA 3: Lieta vzduchom bielou čiapkou nad chalúpkou, nad záhradkou.
Biele vlásky, biele očká...

Kto si sadne do oblôčka? Skús uhádnuť Striebroočka!

STRIEBROOČKA: Ľahká hádka, sestričky, snehobiele hviezdičky!

Tie, čo s vetrom opreteký letia nad hory a rieky
a s rumencom na líčku spievajú si pesničku.

VLOČKY:

(Spievajú spolu.)

My sme malé nezbednice, dcéry bielej fujavice,
snehu, mrazu, meluzíny, striebrovlasej pani Zimy.
Na oblohu v bielom ráne pozdravíme lúky, stráne,
stromy, kríky, les i háj, na cestu nám, vetrík hraj!

ÚLOHY K TEXTU:

1. Koho dcéry sú vločky?

2. Kto im hrá na cestu?

3. Koho budili vločky?

4. Kto prišiel dať krajine bielu perinu?

5. Čím bola vločka predtým?

6. Hoci mrzne, hoci sneží, stále kamsi beží, beží, čo je to?

7. Sama, sama, samučká sedí v noci na kľučkách. Dnu sa nedá privolať. Čo tam sedí?

8. Kto vie na nich stáť, zjazdí stráň i sad. Kto nie, posmech zlíže. Kto sa smeje?

9. Lieta vzduchom bielou čiapkou nad chalúpkou, nad záhradkou. Biele vlásky, biele očka.
Kto si sadne do oblôčka?

Zimná rozprávka

Účinkujú: 3 veveričky, zajac Biela labka, jež, ježkuľa, Všadel'ad, Budemráz, Snehová kráľovná

I.OBRAZ

Čistinka v lese. Na pokraji lesa stojí ježkov domček. Okolo strašiaka poskakujú 3 veveričky.

V zákulisí si zajac pospevuje pesničku Zima, zima tu je...

- 1.veverička:** Nieкто si tu vyspevuje pieseň : Zima, zima tu je, sniežik poletuje, ale ja tu žiaden sniežik nevidím poletovať.
- 2. veverička:** Ak to pôjde takto ďalej, zamrzneme! Kde sa podel sniežik? Prečo ešte nepadá?
- 3. veverička:** To budú smutné Vianoce. Bez snehu .
- 1.veverička:** V brlôžku je zima a tu je ešte väčšia. Poďme si zaspievať a zatancovať, aby sme sa zohriali. *(Spievajú a tancujú.)*
My sme veľké nezbednice,
veselo si spievame,
usmiate a ružolíce,
chvostíkami mávame.
- Strašiak:** Psst! Ticho!
(Z lesa sa vynorí zajko, dychčí a lapá po vzduchu. Vrabce sa skryjú. Zajko si všimne ježkov domček a začne naň búchať.)
- Zajko:** Pomoc! Zachráňte ma! Pomooc! Teta Ihličková! Strýčko Ihlička!
Rýchlo sa prebudzte! Vari ma nik nepočuje? Pomooc!
- Strašiak:** *(Zazíva.)* Ach! Zas je tu plno kriku! *(Zlostne.)* Čo je? Čo sa deje?
(Zajko priskočí k strašiakovi a úpenlivo ho prosí.)
- Zajko:** Milý strašiak! Zachráň ma!
- Veveričky:** Čo sa stalo? Hrozí ti niečo? Niečo zlé?
- Zajko:** *(Od strachu drkoce zubami.)*
Všadel'ad a Budemráz.....sú, sú, sú mi v päťách!
(Z lesa sa ozve dupot a krik cencúľov- policajtov.)
- Cencúle:** Zima vedela, čo robí, keď nás zamestnala.
Tak ľadovej polícii dobrých vodcov dala.
Spevu, smiechu, koniec veru, kým tu my velíme!
Nik sa na nás neodváža, všetkých zastrašíme.

Zajko: Strašiachik, pomoc! Oooch! *(Strašiak rozťahne plášť a zajac sa schová, ale stratí rukavičku. V tej chvíli sa objavia cencúle.)*

Všadeľad: Musí tu byť!

Budemráz: Stopa! Tu je jeho rukavička.

Všadeľad: A máme ho! *(Začnú ťlčť na dvere ježkovho domčeka. Dvere na domčeku sa otvoria a pani Ihličková vystrčí hlavu von.)*

Ježkuľa: *(Rozospato.)* Kto to tu trepe? Spíme predsa zimným spánkom! *(Chce pribuchnúť, ale Budemráz strčí do dverí svoju kopiju.)*

Budemráz: Pomaly, pomaly! Schovali ste tu zajaca!

Všadeľad: Veľmi drzého zajaca!

Ježkuľa: *(Udivene.)* Ale čo, my? Určite sa mýlite! Tu nik nie je!

Budemráz: Sami sa presvedčíme!

Ježkuľa: Ihlička, muž môj, vstávaj! Veď nám zvalia dom!

Jež: Čo je? Čo hľadáte?

Budeľad: *(Odstrčí ježa nabok.)* Ukryli ste tu zajaca Bielu labku!

Ježkuľa: Joj! Keby ste si radšej nohy utreli! Nanosite mi do domu plno špiny! Nijaký zajac tu nie je! Von zmiznite! Zberba nevychovaná!

Všadeľad a Budemráz: *(Hrozia.)* Len počkajte! Pošleme na vás mráz! A severák! Budete sa triasť od zimy! *(Cencúle vyjdú von a vtom si zajko kýchnu.)*

Budemráz: Zdravíčko, Všadeľad!

Všadeľad: Ďakujem ti Všademráz, ale ja som to nebol.

Budemráz: Ty nie, ja nie, musí to byť teda ten čertovský zajac.

Všadeľad: Kolega Budemráz, nie je ten strašiak podozrivo tučný?

Budemráz: Veru je. *(Objaví zajaca a vytiahne ho von.)*

Všadeľad: To je pekný úlovok!

Zajac: *(Trasie sa a kričí.)*
Puste ma! Ste strašne studení! Zamrznem! Pomóc! Pomóóc!

Cencúle: Zajac, Biela labka, zatýkame ťa!

Jež: *(Chlácholivo.)* Ale, ale, páni! Čo vám ten zajko urobil?

Budemráz: To je otázka! Porušil príkazy pani Zimy!

Všadeľad: Spieval pieseň o snehových vločkách!

Ježkula: Ha, ha, to je smiešne! Veď to nie je nič zlé. Je zima a k nej patrí aj sniežik. Snehová kráľovná onedlho prebudí snehové vločky a snehu bude, ojojój.....

Budemráz: To si len vy myslíte. Pani Zima nedovolí, aby sa tu rozťahovala akási kráľovná.

Všadeľad: Uväznili sme ju v ľadovej jaskyni. Takže nijaký sneh nebude!
Ale dost' už bolo rečí. Ideme!
(Cencúle odpochodujú. Ťahajú medzi sebou zajka.)

Ježkuľa: Susedia, počuli ste to?

Jež: Bez snehu tu všetci zamrzneme!

Strašiak: Musíme niečo vymyslieť.

Veverice: My vieme, kde je ľadová jaskyňa. Ukážeme vám cestu. A keď tam budeme, určite niečo vymyslíme.

II. OBRAZ

Ľadová jaskyňa, v nej je Snehová kráľovná. Všadeľad a Budemráz postrkujú zajka pred sebou.

Zajko: Nie, ja nechcem! Ste zlí a studení!

Budemráz: Hahaha! Nič nezmôžeš! Si v našej moci. *(Sotí zajka do jaskyne.)*

Zajko: Ojoj! Ja úbohý zajac! To je môj koniec! Alebo nie? Zajace sú prefíkané a odvážne! To tvrdil môj zajačí ocko. Ale, ale.....keď ja mám taký hrozný strach!

Všadeľad: *(Zareve.)* Biela laba, s kým to tam trkocíš?

Zajko: *(Trasie sa.)* Ja, jasám so sebou.

Budemráz: Sám so sebou! Hahaha, ale dlho nebudeš!

Zajko: Hovorím si, že Biely potok, ktorý ste zabudli zamraziť, by tiež mohol prebudiť snehové vločky.

Všadeľad: Klameš, zajac! My sme zamrazili všetky potoky. Alebo... nie?

Budemráz: Kolega Všadeľad, mali by sme to overiť. Čo keď zajac hovorí pravdu? Pani Zima by sa na nás veľmi nahnevala a prepustila by nás zo služby.

Všadeľad: Zatvoríme ľadovú jaskyňu a pôjdeme sa radšej presvedčiť.
(Cencúle odchádzajú. Na scénu prichádzajú zvieratká.)

1.veverička: Tu niekde by to malo byť. Zajko, Snehová kráľovná: Pomóóc! Pomóóc!

2.veverička: Psst! Niečo počujem.....

3. veverička: Pozrite sa! Tam je vchod do jaskyne.
(Zvieratká pribehnú k jaskyni.)

Jež: Zajko, kráľovná, tu ste?

- Zajko, kráľovná:** Áno, tu sme!
- Strašiačik:** Prišli sme vás vyslobodiť, ale nemáme kľúče....
- Zajko:** Ja viem, kde je kľúč. Keď ma sem dovliekli, Všadeľad zvesil kľúč z jedličky.
- Ježkuľa:** *(Pribehne k jedličke a zvesí kľúč.)* Už ho mám!
(Zajko so Snehovou kráľovnou vychádzajú z jaskyne.)
- Zajko:** Ďakujem vám priatelia!
- Snehová kráľovná:** Ja tiež! Teraz zobudím snehové vločky.
(Prichádza k spiacim vločkám a zobúdzajú ich.)
- Strašiačik:** Ale čo bude s tebou a so Zajkom, keď pani Zima opäť prikáže cencúľom zajať vás?
- Snehová kráľovná:** Nič sa nebojte, moje vločky nedovolia nikomu, aby nám niekto ublížil.
(Vločky sa zobúdzajú a krúžia okolo nich.)
- Zvieratká:** To je krása! Teraz môžu prísť aj Vianoce.
(Zvieratká sa pochyťajú za ruky, spievajú „Sniežik sa nám chumelí“ a tancujú okolo Strašiačika. Vločky sa točia na mieste.)
- Zajko:** Strašiačik, zvieratká, je čas vrátiť sa domov.
- Zvieratká a Strašiačik:** Dovidenia vločky, dovidenia Snehová kráľovná !
(Zvieratká a Strašiačik odchádzajú zo scény.)
- Snehová kráľovná:** Aj my sa poberieme, vločky moje, máme pred sebou dlhú cestu a veľa práce. Musíme pokryť snehom celú krajinu.
(Vločky sa točiac vytrácajú zo scény.)

ÚLOHY K TEXTU:

1. Koho sa tak veľmi bál zajko Biela labka?

2. Kde bola uväznená snehová kráľovná?

3. Kto ich vyslobodil z jaskyne?
